

Szeretettel köszöntöm a Kelenföldi Református Egyházközség Vezetőségét,
Presbitériumát, a Gyülekezet minden tagját, valamint a „Fehér Kavics”
Kelenföldi Református Óvoda Szülői közösségét és a Gyermekeket!

Mostanában sok szó esik a hálaadás szükségességéről. Nem véletlenül, hiszen az elmúlt évben számos veszteség ért minket egyénenként és közösségben is. Rendkívüli megpróbáltatásnak voltunk kitéve mindnyájan. És mindezen körülmény arra hajlamosítja még a keresztyén embereket is, hogy a próbákat, terheket mélyen a lelkünkben hordozzuk, elcsüggedjünk és erőtlenedjünk általuk.

A Református Pedagógiai Intézet utolsó vezetői alkalmán arról volt szó, hogy a hála olyan, mint valami erősítő vitamin a léleknek. Nevezhetjük akár „H” vitaminnak. Éppen azért, mert nem szeretnénk tovább teret engedni a csüggedésnek, az idei év végi számvetéskor mindenekelőtt a háláé legyen a főszerep.

- Intézményünk 2021 őszén 20 éves lesz. Isten iránti hálával gondolok vissza erre a 20 évre. Sok mindent sorolhatok fel, hogy miért tartozom / tartozunk köszönettel:

- Köszönjük Istennek, hogy szolgálhattunk. Munkatársaimmal együtt mondhatom, azt a munkát végezhetjük, amit szeretünk.

- Köszönöm, hogy megáldotta közösségünk munkáját és új lehetőségeket kaptunk pályázatok megnyerésével, a folyamatos külső - belső fejlesztésekkel.

- Személy szerint köszönöm, hogy amikor csüggedtem, vagy harcot kellett vívnom IGÉ-je bátorított, erőt és útmutatást adott. Tőle kaptam bátorságot a jó döntések meghozatalához.

- Örömmel gondolok arra, hogy ebben a nevelési évben úgy, mint korábban is, amikor elment tőlünk egy munkatársunk, Isten csodálatosan összerendezte az emberi utakat, és alkalmas embereket küldött közénk. Idén egy óvónő kolleganő gyermekáldás miatt búcsúzott, és helyét egy hamarosan frissdiplomás csodálatos pedagógus vette át.

- Ahogy az elmúlt 2 évtizedben – úgy az idei nevelési évben is igyekeztünk jól gazdálkodni az idővel. Bár több hetes zárva tartás megakasztotta a nevelési folyamatokat és sok betervezett programunk nem valósult meg (játékonysági vásár, külső helyszíni tevékenységek stb.) - mégis - a nyári időszak előtti 6 hétben minden fejlesztést elvégeztünk. Ott folytattuk az évet, ahol a járványhelyzet miatt abba kellett hagynunk. Örömmel mondhatom megtanultuk, hogy ne a nincseinkre nézzünk, hanem arra, hogy mink van! És mit lehet abból kihozni. Így valósítottuk meg az anyák napját és a csoportévről videó kisfilmek segítségével. Így valósult meg teljes nevelőtestületi összefogással a gyermeknap projektünk. Így adtunk hálát a fenntartó gyülekezet egy lelkipásztorával közösen a nemzeti összetartozásért.

- Örömmel számolhatok be arról is, hogy munkatársaim szép tanulmányi eredményeket értek el: egy kolleganőnk jelesre szakvizsgázott, egy másik óvónő gyakornokként minősült, és egy dajka szakképesítést szerzett.

- Folytatva a büszkélkedés sorát, a Református Pedagógiai Intézet által kiírt „Teremtés csodái” pályázaton egyik óvónő kolléganőnk egyéni díjazásban részesült, a csoportjában megvalósított projektének bemutatásával.

- A keresztyén nevelés kulcskérdése a „felnőttek” és a „felnőtt közösség” lelkiállapota, hiszen Jézus Krisztus szeretetének közvetítése rajtuk múlik. Hálás vagyok a munkatársi áhítatok megszervezéséért, és a szülői imaközösségek megújuló alkalmait. Bár ebben a nevelési évben a koronavírus-járvány harmadik hulláma miatt egyetlen egyszer tudtuk megvalósítani a szülőkkel való elcsendesedést, mégis akik együtt lehettünk, talán nem fogjuk elfelejteni ezt az alkalmat.

-Hálás vagyok azért is, mert Újbuda elfogadott, elismert intézménye vagyunk. Az érdeklődés évek óta nagyobb, mint, a férőhelyeink száma, úgy érzem ez is egyfajta pozitív visszajelzés az itt folyó nevelőmunkáról.

- És nem utolsó sorban nagyon hálás vagyok/hálásak vagyunk a gyerekeitekért! Hogy bizalommal egy kis időre – nevelhettük őket! Kedves Szülők köszönjük a mosolyotokat, egy – egy bátorító levelet, kézszorítást, testvéri ölelést!

És végül, köszönöm a Fenntartó gyülekezet bizalmát, szeretetét. Munkatársaim nevében köszönöm az értünk mondott imákat, kétkezi és anyagi támogatást!

Köszöntőmet most egy általunk nagyon szeretett énekkel zárom, melyet a munkatársaimmal gyakran éneklünk a hétköznapiak során:

*„Hálát adok Uram: az ÉLETÉRT,
Rólad zeng éneket, hegy - völgy s a rét.
A napokat Te számolod,
Uram, én mindenért hálát adok!”*

Budapest, 2021-06-13

Takácsné Takaró Monika